အတွဲ ၅ အမှတ် ၅

ရွှေသွေး ဂျာနယ်

ညီအစ်ကိုနှစ်ယောက် နှင့် မြင်းနှစ်ကောင်

ပန်းချီ-ဦးဘကြည်
ဇါတ်လမ်း-မောင်မြတ်မင်း

၁၃၃၄ ခု၊ တပို့တွဲလဆန်း ၁-ရက် (၃-၂-၇၃)

စနေနေ့တိုင်း ထုတ်ဝေသည်။

တခါက တယောက်ကိုတယောက် အလွန် ချစ်ခင်လေးစားကြသောညီအစ်ကိုနှစ်ယောက် ရှိလေသည်။ အလွန် ကြွယ်ဝချမ်းသာသော
သား… ယောကျ်ားဆိုတာ မြင်းစီး ကောင်းရတယ်
ဟုတ်ကဲ့၊ အဘ၊
ဖခင်ကြီးက သားငယ်ကို မြင်းညိုတကောင် ဝယ်ပေး၍ –
သားကြီးကို မြင်းကွက်ကျားတကောင် ဝယ် ပေးပြီး မြင်းစီး လေ့ကျင့်စေလေသည်။
သားတို့… ဒီနေ့… မကျည်းလှရွာ က. ဦးဘကြွယ် ထံသွားရမယ်၊ စပါးဘိုး ငွေ ရစရာ ရှိတယ်
တနေ့တွင် ဖခင်ကြီးက သားများ အ,တ,တ ဖြစ်နေမည်စိုး၍ ပညာပေးရန် စိတ်ကူးဖြင့် –
အေး… သားတို့ မြင်းတွေနဲ့သွားကြပေါ့။ ဒါပေမယ့် အရင်ရောက်တဲ့လူရဲ့မြင်းက - နောက်မှရောက် ရမယ်။ လုပ်နိုင်တဲ့ သူ့ကို - အဘ ဆုချ မယ်
မကျည်းလှရွာဟာ -၁၂- မိုင်ထဲပါကွာ-
ဟုတ်ကဲ့ ဒါလောက်တော့ ဝေးတယ် မခေါ်ပါဘူး
ထိုမှတ်ချက်ကို ကောင်းစွာ နားမရှင်းသော်လည်း ဆုရရှိရန်စိတ်စောပြီး ခရီးထွက်ကြ၏။

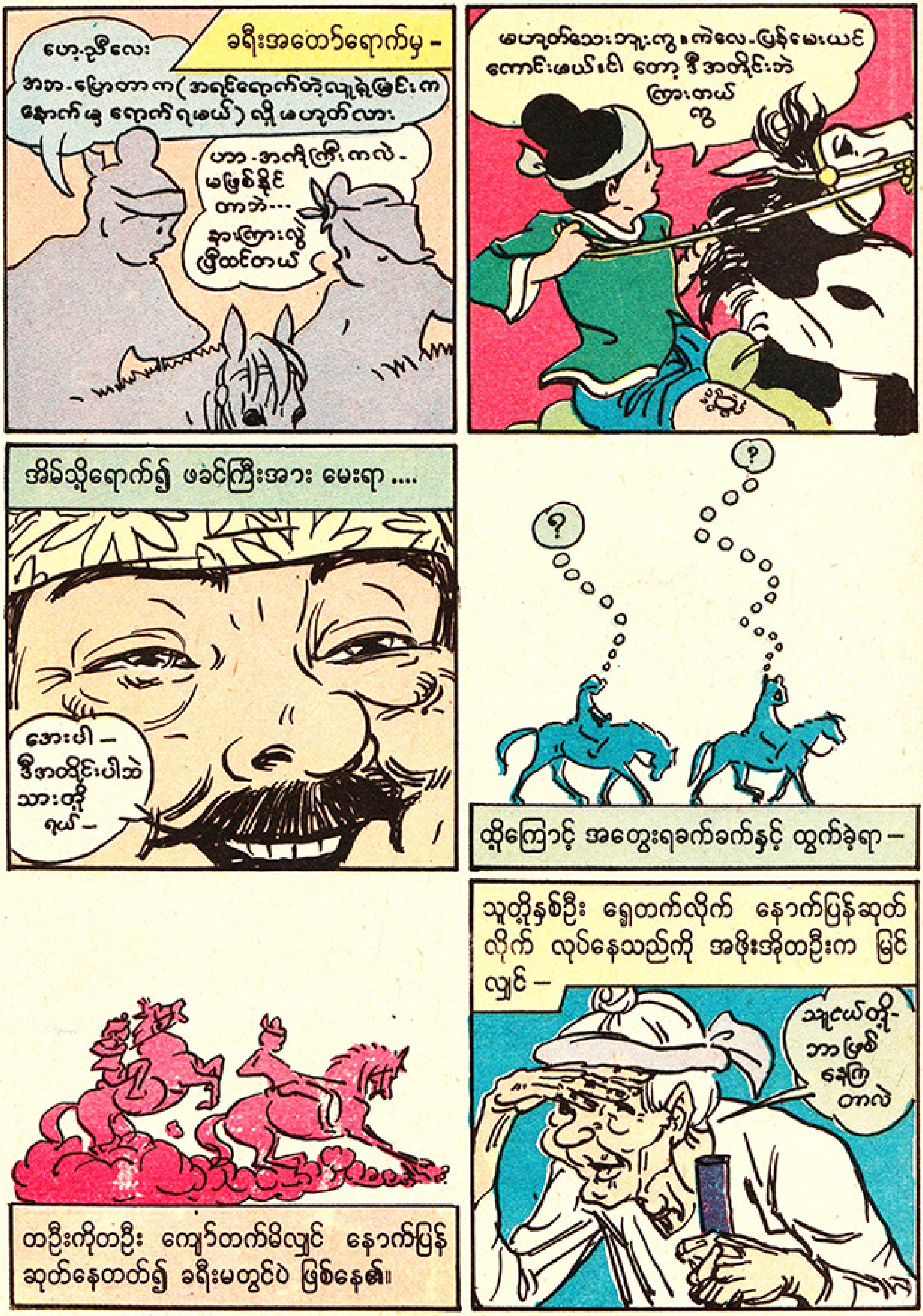
ခရီးအတော်ရောက်မှ –
ဟေ့ ညီလေး
အဘ - ပြောတာက (အရှင်ရောက်တဲ့လူရဲ့မြင်းက နောက်မှ ရောက်ရမယ်) လို့ မဟုတ်လား
ဟာ - အကိုကြီးကလဲ - မဖြစ်နိုင်တာဘဲ··· နားကြားလွဲ ဖြစ်ထင်တယ်
မဟုတ်သေးဘူးကွ၊ ကဲလေ - ပြန်မေးယင်ကောင်းမယ်၊ ဒါတော့ ဒီအတိုင်းဘဲ ကြားတယ်ကွ
အိမ်သို့ရောက်၍ ဖခင်ကြီးအား မေးရာ ....
အေးပါ – ဒီအတိုင်းပါဘဲ သားတို့ရယ် –
?
?
ထို့ကြောင့် အတွေးရခက်ခက်နှင့် ထွက်ခဲ့ရာ –
သူတို့နှစ်ဦး ရှေ့တက်လိုက် နောက်ပြန်ဆုတ်လိုက် လုပ်နေသည်ကို အဖိုးအိုတဦးက မြင်လျှင် –
သူငယ်တို့ ဘာဖြစ်နေကြတာလဲ
တဦးကိုတဦး ကျော်တက်မိလျှင် နောက်ပြန်ဆုတ်နေတတ်၍ ခရီးမတွင်ပဲ ဖြစ်နေ၏။

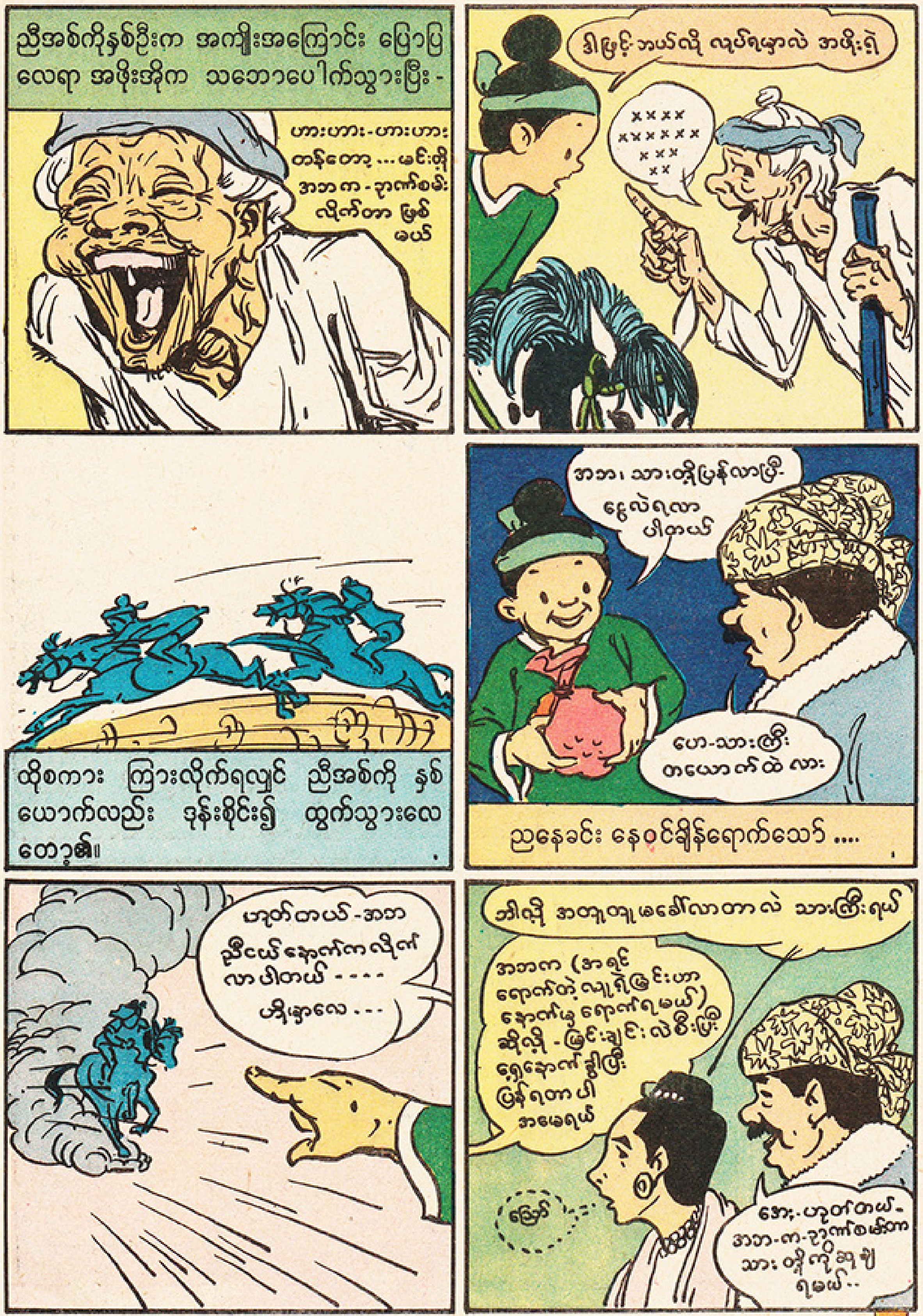
ညီအစ်ကိုနှစ်ဦးက အကျိုးအကြောင်း ပြောပြလေရာ အဖိုးအိုက သဘောပေါက်သွားပြီး -
ဟားဟား-ဟားဟား တန်တော့ ...မင်းတို့ အဘ က - ဉာဏ်စမ်း လိုက်တာ မြစ် မယ်
ဒါဖြင့် ဘယ်လို လုပ်ရမှာလဲ အဖိုးရဲ့
xxxx xxxxxx xxx xx
ထိုစကား ကြားလိုက်ရလျှင် ညီအစ်ကို နှစ်ယောက်လည်း ဒုန်းစိုင်း၍ ထွက်သွားလေတော့၏။
အဘ၊ သားတို့ပြန်လာပြီ- ငွေလဲရလာပါတယ်
ဟေ-သားကြီး တယောက်ထဲ လား
ညနေခင်း နေဝင်ချိန်ရောက်သော် ....
ဟုတ်တယ်-အဘ ညီငယ်နောက်က လိုက် လာပါတယ် ---- ဟိုမှာလေ ---
ဘာလို့ အတူတူ မခေါ်လာတာလဲ သားကြီးရယ်
အဘက (အရင် ရောက်တဲ့ လူရဲ့မြင်းဟာ နောက်မှ ရောက်ရမယ်) ဆိုလို့ - မြင်းချင်းလဲစီးပြီး ရှေ့နောက် ဆွဲပြီး ပြန်ရတာပါ အမေရယ်
ဪ
အော်-ဟုတ်တယ်- အဘ-က-ဉာဏ်စမ်းတာ သားတို့ကို ဆုချ ရမယ်..

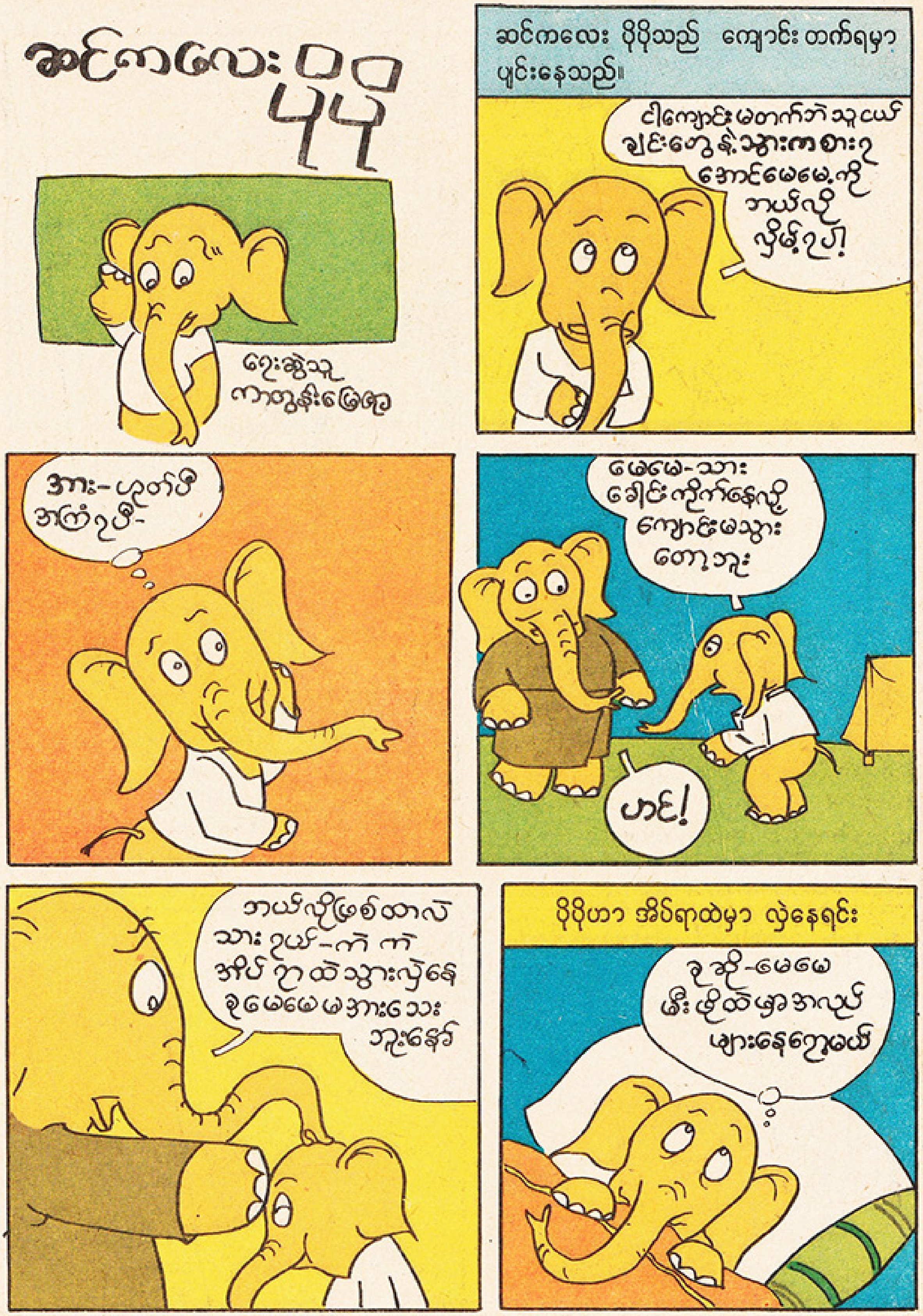
ဆင်ကလေး ပိုပို
ရေးဆွဲသူ ကာတွန်းမြေစော
ဆင်ကလေး ပိုပိုသည် ကျောင်း တက်ရမှာ ပျင်းနေသည်။
ငါကျောင်းမတက်ဘဲ သူငယ်ချင်းတွေနဲ့ သွားကစားရအောင်မေမေ့ကို ဘယ်လို လိမ့်ရပါ!
အား–ဟုတ်ပြီ အကြံရပြီ–
မေမေ–သား ဗိုက်ကိုက်နေလို့ ကျောင်းမသွား တော့ဘူး
ဟင်!
ဘယ်လိုဖြစ်တာလဲ သားရယ်–ကဲ ကဲ အိပ်ရာထဲ သွားလှဲနေ ခုမေမေ မအားသေး ဘူးနော်
ပိုပိုဟာ အိပ်ရာထဲမှာ လှဲနေရင်း
ခုဆို–မေမေ မီးဖိုထဲမှာ အလုပ် များနေတော့မယ်

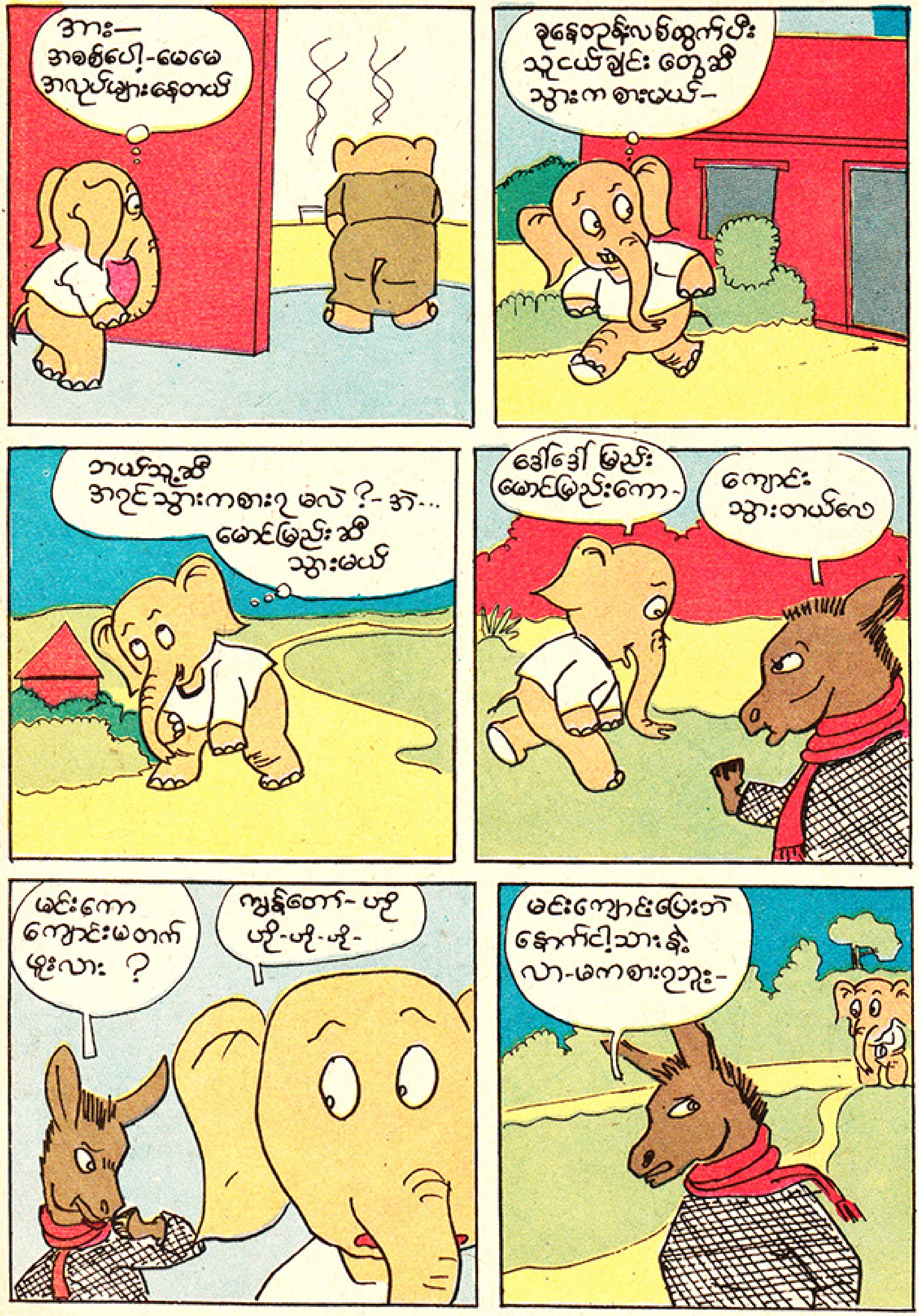
အား— အစစ်ပေါ့-မေမေ အလုပ်များနေတယ်
ခုနေတုန်းလစ်ထွက်ပြီး သူငယ်ချင်းတွေဆီ သွားကစားမယ်—
ဘယ်သူ့ဆီ အရင်သွားကစားရမလဲ ?- အဲ... မောင်မြည်းဆီ သွားမယ်
ဒေါ်ဒေါ်မြည်း မောင်မြည်းကော-
ကျောင်း သွားတယ်လေ
မင်းကော ကျောင်းမတက် ဘူးလား ?
ကျွန်တော်- ဟို ဟို-ဟို-ဟို-
မင်းကျောင်းပြေးတာ နောက်ငါ့သားနဲ့ လာ-မကစားရဘူး-

သူ့သားနဲ့ မကစားဥတော့ ဖိုးဝက်ဝံနဲ့ သွားကစားမှာပေါ့- ဟင်း!
ဒေါ်ဒေါ်ဝက်ဝံ ဖိုးဝက်ဝံကော ဗျ
ဟဲ့ပိုပို ပါလား ဖိုးဝက်ဝံကျောင်းသွားတယ်လေ-
ဒေါ်ဝက်ဝံသည် ပိုပို ကျောင်းပြေးသည်ကို သိလာသောအခါ
နင်ငါ့သားနဲ့ လာမကစားပါနဲ့ဟယ် တော်ကြာ ငါ့သားလေး နင့်လိုကျောင်းပြေး နေပါ့မယ်-
သွား-သွား
ပိုပိုဟာ သူ့အဖြစ်ကို ဝမ်းနည်းလွန်းလို့ ငိုရှာသတဲ့။ ထိုအချိန်တွင်
ဟဲ့-သား-သား မေမေဖြင့် ရှာ လိုက်ရတာ-
ပိုပိုသည် သူ့မေမေကို အမှန်အတိုင်း ဖွင့်ဟ ဝန်ခံလိုက်လေသည်။
ကျောင်းပြေးတာကော မေမေ့ကို လိမ်တာကော ခွင့်လွှတ်ပါ မေမေ နောက်မဖြစ် စေဥပါဘူးနော်--
အော်— မင်း ကျောင်းမပြေးတော့ဘူး ဆိုယင် ဒို့သားတွေနဲ့ လာကစားနိုင်တယ်
ဟုတ် ဟုတ်ကဲ့
ပိုပိုသည် နောင်တွင် ကျောင်းပြေးရဲတော့မည် မဟုတ်ချေ။

ရာသီဥတု

စိုးလွင်မြင့်   ကဆ

ကမ္ဘာ၊ အင်္ဂါ၊ သောကြာ၊ စနေစသည့် ဂြိုဟ်ကြီးများသည် လောကဓာတ်တခုလုံးအား အလင်းရောင်ပေးနေသော နေလုံးကြီးကို လှည့်ပတ်၍ နေကြလေသည်။ ကျွန်ုပ်တို့နေထိုင်ရာ ကမ္ဘာသည် နေကို ၃၆၅ ရက်လျှင် တပတ်ကျ လှည့်ပတ်လျက်ရှိ၍ ထိုရက်ကာလကို တနှစ်ဟု သတ်မှတ်ထားပေသည်။

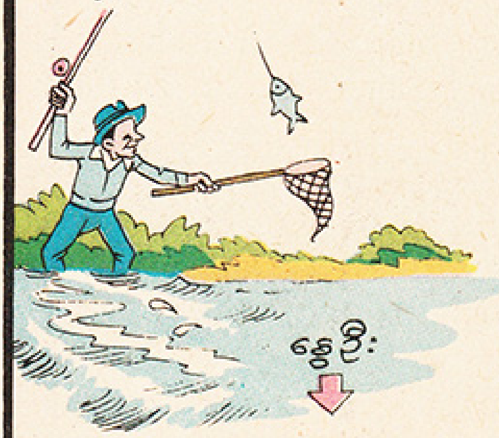

ကမ္ဘာသည် တနှစ်တွင် နေကို တပတ်လှည့်ပတ်ခြင်းဖြင့် ရာသီဥတုအမျိုးမျိုးကို ပေါ်ပေါက်စေသည်။ ကမ္ဘာသည် နေကို လှည့်ပတ်ရင်း ၂၃ ၁/၂ ဒီဂရီ တိမ်းစောင်း နေသော ဝင်ရိုးပေါ်တွင် အနောက်မှ အရှေ့သို့ လည်နေသည်။ ဤသို့ လှုပ်ရှားနေသော အနေအထားတွင် နေမှ အလင်းရောင်နှင့် အပူတို့ရိုက်ခတ်ရာမှ နေ့ညနှင့် အမျိုးမျိုးပြောင်းလဲသော ရာသီဥတုတို့ဖြစ်ပေါ်ရပေသည်။

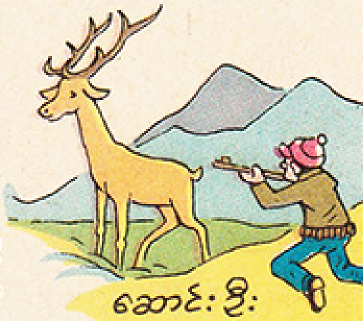

ကမ္ဘာသည် မြောက်ဖက်စွန်းမှ တောင်ဖက်စွန်းသို့ စိတ်ကူးဖြင့်ဖြတ်၍ ဆွဲထားသော ဝင်ရိုးစွန်းပေါ်တွင် လည်ပတ်ရာ၌ တပတ်ပြည့်ရန် ၂၄ နာရီကြာ၍ တပတ်ပြည့်တိုင်း တရက်ကုန်ဆုံး လေသည်။ လည်နေ သော ကမ္ဘာ့မျက်နှာပြင် အစိတ်အပိုင်းနှင့် နေရောင်ခြည် တိုက်ဆိုင်မိပါက ထိုအချိန်သည် နေ့ဖြစ်၍ နေရောင်ခြည်နှင့် မတိုက်ဆိုင်ပါက ညဖြစ်လေသည်။ အကယ်၍ ကမ္ဘာ့ဝင်ရိုးစွန်းသည် မတိမ်းစောင်းပဲ တည့်မတ်နေမည်ဆိုပါက

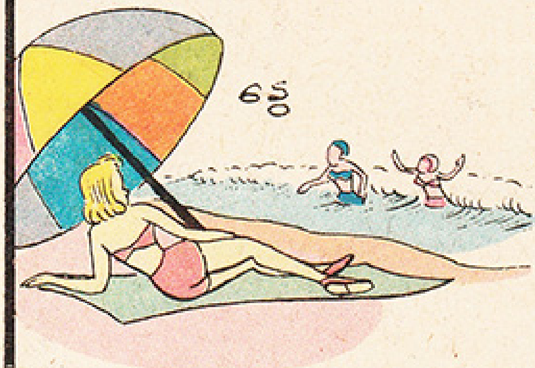

ကမ္ဘာလုံး၏အလယ်ကိုပတ်၍အရှေ့မှအနောက်သို့ စိတ်မှန်းဖြင့် ဆွဲထားသော အီကွေတာဒေသတလျှောက်တွင် နေ့အခါ၌ နေသည် ဦးခေါင်းတည့်တည့်ပေါ်၌ ရှိနေရပေမည်။ သို့သော် ကမ္ဘာသည် ဝင်ရိုးပေါ်၌ မတည့်မတ်ပဲ တိမ်းစောင်းစွာ လည်လျက် ရှိပေသည်။ ထိုပြင် နေကိုလည်း လှည့်ပတ်နေသဖြင့် အချိန်တာ မညီ

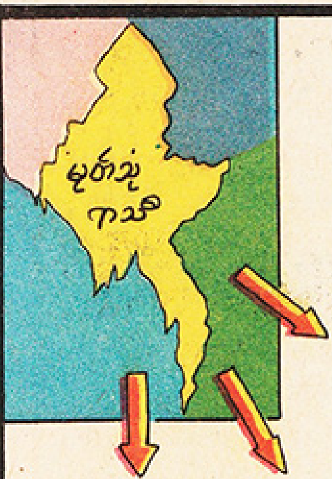

ညာသော နေ့နှင့် ညများ၊ ရာသီ ဥတုများ ဖြစ်ပေါ် လာကြ သည်။

ကမ္ဘာ၏ သမပိုင်းဒေသများတွင် တနှစ်လျှင် ဥတုလေး မျိုးရှိ၍ ဥတုတမျိုးလျှင် သုံးလမျှ ကြာလေသည်။ မြောက်ပိုင်း ဒေသတို့တွင် ဧပြီနှင့်မေလတို့သည် နွေဦးဥတုဖြစ်၍ ဇွန်၊ ဇူလိုင် နှင့် ဩဂုတ်လတို့သည် နွေဥတု၊ စက်တင်ဘာ၊ အောက်တိုဘာ နှင့် နိုဝင်ဘာလတို့သည် ဆောင်းဦးဥတု၊ ဒီဇင်ဘာ၊ ဇန်နဝါရီ နှင့် ဖေဖော်ဝါရီလတို့သည် ဆောင်းဥတုဖြစ်လေသည်။ ကမ္ဘာ့ တောင်ဖက်ခြမ်းတွင်မူ ရာသီဥတုနှင့် လများမှာ မြောက်ဖက်ခြမ်း နှင့် မတူပေ။ နွေဦးဥတုသည် စက်တင်ဘာ၊ အောက်တိုဘာနှင့် နိုဝင်ဘာလတို့ဖြစ်၍၊ ကျန်ဥတုတို့သည် အစဉ်အတိုင်း ဖြစ်ကြ သည်။

ပင်လယ်ကမ်းခြေဒေသများသည် ပင်လယ်၏ လွှမ်းမိုးမှု ကို ခံရသဖြင့် ယင်းတို့၏ရာသီဥတုသည် ကုန်းတွင်းဒေသများကဲ့ သို့ လွန်စွာမကွာခြားလှပေ။ ဥတုတခုမှ တခုသို့ ပြောင်းလဲရာ၌ လည်း ပြောင်းလဲမှုသည် မသိမသာဖြစ်လေသည်။

သမပိုင်းဇုံမှအပဖြစ်သော ဒေသများ၏ ရာသီဥတုမှာ တနှစ်လျှင် လေးခုခြား၍ မရတော့ပေ။ အပူပိုင်းဒေသ အများ တွင် ရာသီဥတုသည် နေ၏အနေအထားထက် ရွာသော မိုး အပေါ်တွင် မူတည်၍ နေပေသည်။ စိုစွတ်သောဥတု သို့မဟုတ် မိုးဥတုနှင့် ခြောက်သွေ့သော ဥတုဟူ၍ တနှစ်တာ ကာလကို ခွဲခြားလေသည်။ အိန္ဒိယ မြန်မာနိုင်ငံနှင့် မုတ်သုံရာသီလေ ရရှိ သော ဒေသတို့တွင်မူ နွေ၊ မိုးနှင့် ဆောင်းဟူ၍ ဥတုသုံးမျိုးဖြစ် သည်။ ဝင်ရိုးစွန်း ဒေသ များ တွင် ဆောင်းနှင့် နွေအ ကူးသည် လွန်စွာ လျှင် မြန် သ ဖြင့် ကြားဥတုများဖြစ် သော နွေဦးနှင့် ဆောင်း ဦး ဥ တု တို့သည် မထင် ရှားတော့ပေ။

မောင်မောင်လေးနှင့်
သတ္တိ ပြိုင်ပွဲ
ငါ့သူငယ်ချင်းတွေအတွက်ပျော်စရာအလုပ် တခုငါစီစဉ်လာတယ်ကွ - ဘာလဲသိလား - သတ္တိပြိုင်ပွဲလေ
သတ္တိပြိုင်ပွဲဟုတ်လား
အေး - ဒို့ထဲမှာသတ္တိအရှိဆုံးဘယ်သူ ဆိုတာရွေးထုတ်မလို့လေ -
ဟာ - ကောင်းတာပေါ့
ဒါဖြင့်ပြိုင်ပွဲစမယ် - နံပတ်တစ်ဝကြီး နဲ့ကြွက်နီရဲ့နပမ်းလုံးပြိုင်ပွဲ - နိုင်သူ က ဒုတိယပွဲကိုဆက်ယှဉ်ပြိုင်ရမယ်
နပမ်းပြိုင်ပွဲတွင်ကြွက်နီကို ဝကြီးကနိုင် လိုက်သည် -
ပတီး - ပတီး - အောက်ကလူကို ညှာပါအုံး - အသက် ထွက်သွားအုံးမယ်
ဒုတိယပွဲမှာဝကြီးနဲ့ငါနဲ့မောက်ဆောင် ထိုးပြိုင်ရမယ်ဟုတ်လားဝကြီး
စိန်လိုက် - ဖိုးငယ်ရ

၆ မောက်ဆင်ပွဲတွင် ဝကြီးမှာဖိုးယော်
ကိုမယှဉ်နိုင်-
တော်ပြီ- မေးရိုး
မှုတ်သွားလား
မသိဘူး
တတိယပွဲစဉ်လျှော၊ဒိုင်ပြိုင်ပွဲတွင်ဖိုး
ယော်ကိုကြွက်နီက အရှိန်ပြုလိုက်၏-
အွတ်.
နို့သတ္တိပြိုင်ပွဲကလဲအသားနာဝါဘဲရှိ
တယ်-ဘယ်သူ့ဘယ်သူမှလဲမနိုင်ဘူး
တော်ပြီ- ပြန်ကြမယ်
ဟော့-ချာတိတ်တွေ နွားဆိုးလွှတ်
လိုက်တယ်-ပြေးကြပြေးကြ
အမလေး
အမေရေ
ကယ်ပါအုံး
ဟာ ချာတိတ်မလေးပါလား
ဒီကွာဘဲ

ဖိုးပယ်မှာ နွားရှေ့မှ ပြေးနေသော ကလေးကို ပွေ့ချီပြီး သစ်ပင်ကွယ်သို့ ဝင်လိုက်သည်-
မကြာမီ နွားဆိုးကြီးကို လူကြီးများ ပြန်လည် ဖမ်းမိလာခဲ့သည်။
သစ်ပင်ပေါ် သို့အကြောက်လွန်ကာ တက်ပြေးမိသူများမှာ ရှက်ရှက်နှင့် ပြန်ဆင်းခဲ့ကြရ၏။
ကျေးဇူးတင်လိုက်တာ ကလေးရယ်- မင်းဝင်ကယ်ပေလို့ အဒေါ့်သမီးလေး အသက်ချမ်းသာရာရရတယ်-
အေးကွာ- ဦးလေးကလဲ ကြက်ကိုချက် ကျွေးပြီး ဂုဏ်ပြုပါရစေ- လာခဲ့ကြနော်
ဟုတ်ကဲ့- လာခဲ့ပါ့မယ် ဦးလေး
အင်း- မမြှော်လင့်ဘဲဖြစ်ပေါ်လာရတဲ့ သတ္တိပြိုင်ပွဲမှာ မင်းပဲ တကယ့်ကို သတ္တိရှင်တယောက်ဖြစ်သွားတော့ဘဲနော်
ပြီး

တံလျှပ်ဘာကြောင့် ဖြစ်ပေါ်သနည်း

ပူပြင်းသော နွေရာသီနေ့လယ်တွင် လမ်းမ တလျှောက် ခပ်ဝေးဝေးသို့ လှမ်းကြည့်လိုက်ပါက တံလျှပ်ကို တွေ့မြင်နိုင်ပေသည်။ ရုတ်တရက် ကြည့်ပါက တံလျှပ်ကို ရေဟုပင်ထင်မှတ်ကြပေမည်။ တံလျှပ်ကို ကျယ်ပြန့်ညီညာသောလမ်း၊ သဲပြင်၊ ငြိမ်သက်သော ရေပြင်တို့ပေါ်တွင် တွေ့မြင်နိုင်ပေသည်။

တံလျှပ်ဖြစ်ပေါ်ရန် ညီညာ၍ ကျယ်ပြန့်သောနေရာ ဖြစ်ရမည်။ ယင်းနေရာပေါ်တွင် ပူ၍စွတ်စိုသော လေလွှာရှိရမည်။

ယင်းလေလွှာတွင် ရေမှုန်ကလေးများ ပါဝင်သောကြောင့် အလင်းရောင်ကို ရောင်ပြန်ဟပ်စေနိုင်သည်။ ယင်းလေလွှာက မိုးကောင်းကင်ကို ရောင်ပြန် ဟပ်စေသောကြောင့် အဝေးမှ ကြည့်လိုက်ပါက ယင်းနေရာတဝိုက်တွင် ရေလှိုင်းကဲ့သို့လှုပ်ရှားနေသည်ဟု ထင်ရပေမည်။ ယင်းကား တံလျှပ်ပင် ဖြစ်သည်။

တင်လှဦး

သစ်ရွက် တိရစ္ဆာန် ကလေးများ

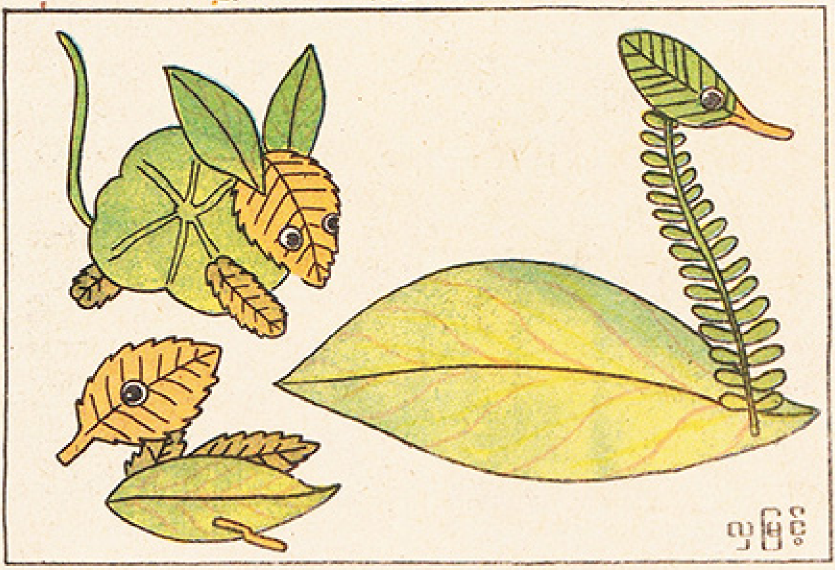

သစ်ရွက်မျိုးစုံကို ရှာပြီး ကပ်ထူစက္ကူဖြူပေါ်၌ ပုံတွင် ပြသထားသည့်အတိုင်း တိရစ္ဆာန်ပုံများဖြစ်အောင် ကော်ဖြင့်ကပ်ပါ။ မျက်လုံး အတွက် စက္ကူကို ရေးဆွဲ၍ အသုံးပြုပါ။ သစ်ရွက်ကို ကတ်ကြေးဖြင့်ညှပ်၍လည်း ပြုလုပ်နိုင်သည်။

လွတ်လပ်စေချင်ပရိယာယ်ဆင်

လှမွန်

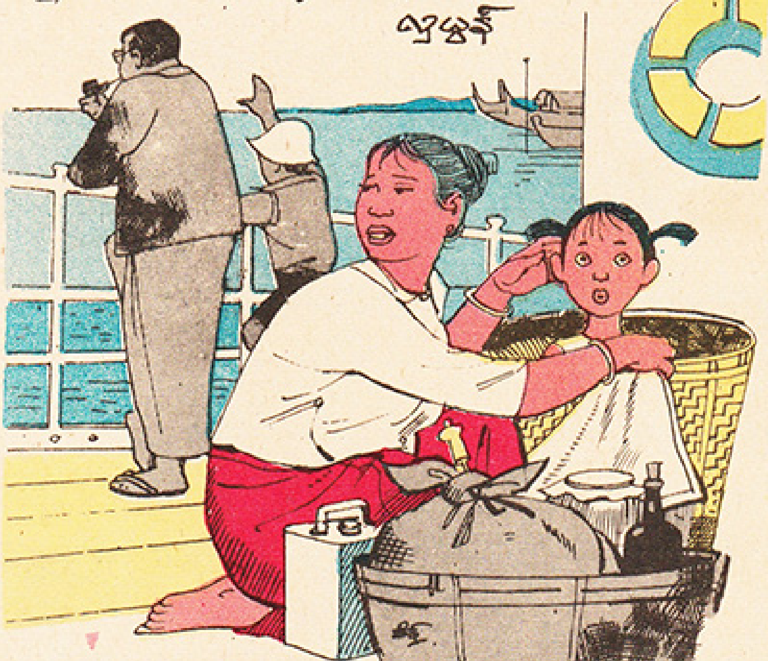

မြမာလာ အမည်ရှိ အညာဆန်သင်္ဘောကြီးသည် ဧရာဝတီမြစ်ကို ဆန်၍ တအိအိ ခုတ်မောင်းလျက်ရှိသည်။

တူ ....ဝူ ....ဝူ

"ချောက်မြို့ ဆိပ် ကမ်း ကို ဆိုက်တော့မယ်ဟေ့"ဟု ဖေဖေက ပြောပါသည်။ ဆိပ်ကမ်းသို့ ဆိုက်ခါနီးတိုင်း ကျွန်မ အလွန်ပျော်ပါသည်။ ဆိပ်ကမ်းတွင် ကုန်တင် ကုန်ချခြင်း၊ လူတွေ ဆင်းကြ တက်ကြခြင်း၊ စားကြ သောက်ကြ ခြင်းတို့မှာ ရှုပ်ရှက်ခတ်နေပါသည်။ ဆိပ်ကမ်းကခွာလျှင် ထိုဆိပ်ကမ်းကြီးကို ကြည့်၍ ကြည်နူးရပြန်ပါသည်။

"ဟော — သင်္ဘော ထွက်တော့မယ်၊ ဥဩ ပြန် မှုတ် ပြီ၊ သောင်းကြည်မရေ မြန်မြန်လာဟေ့"ဟု သောင်းကြည်မ၏ အမေက ခေါ် လိုက်သည်။

သောင်းကြည်မသည် ကျွန်မနှင့် အတူ ဆိပ်ကမ်းကို ရပ်ကြည့်နေရာမှ ကဗျာကရာ ပြေးသွားသည်။ သောင်းကြည်မ၏ မျက်နှာကား ရှုံ့လျက် မကျေနပ်သော အမူအယာကို ပြနေသည်။ သောင်းကြည်မ၏အမေသည် သောင်း ကြည် မ အား ထန်းလပတ် တောင်းကြီးထဲတွင် အဝပ် ခိုင်းပြီးလျှင် စောင်နှင့် ခေါင်း အုံး များ ကို အပေါ် မှ ဆင့်တင်၍ ဖုံးထားလိုက်သည်။

ဆိပ် ကမ်း က သင်္ဘောခွာလျှင် လက်မှတ်စစ်တွေ လာပါသည်။ သူ တို့ သည် သောင်းကြည်မကို တွေ့မသွားပါ။

သောင်းကြည်မ၏ အမေသည် သောင်းကြည်မ အတွက် သင်္ဘောတဝက်ခ ပေးရမည် စိုးသောကြောင့် ပြည်မှ စတင် စီးလာကတည်းကပင် တလမ်းလုံး ဤကဲ့သို့ ဝှက်လာခဲ့ပါသည်။

"ခင်ဗျားနှယ်ဗျာ မတွန့်တို့သင့်တဲ့ နေရာမှာ တွန့်တိုရန်ကော၊ ကလေးအတွက် သင်္ဘောတဝက်ခဟာ ဘယ်လောက်များတာမှတ်လို့၊ သူ့ခမျာ တလမ်းလုံး ဒုက္ခရောက်နေရှာတာ၊ ပေးလိုက်ပါ"ဟု ဖေဖေက သောင်းကြည်မ၏ မေမေကို ပြောပါသည်။ သို့သော် သောင်းကြည်မ၏ အမေက ဈေးသည်ဖြစ်၍ အလွန်ပင် တိုင်းထွာ တတ်ပါသည်။ သောင်းကြည်မအတွက် သင်္ဘောတဝက်ခ မတန်ဟု ဆိုကာ မပေးပဲနေပါသည်။

သောင်းကြည်မတို့ မိသားစုနှင့် ကျွန်မတို့မိသားစုသည် မန္တလေးသို့ ဘုရားဖူး သွားကြမည်ဖြစ်ပါသည်။ သင်္ဘောကြီးနှင့် ခရီးသွားရသည်မှာ အလွန်ကြာပါသည်။ သို့သော် ကျွန်မ မရောက်ဘူးသော ဒေသများ၊ မမြင်ဘူးသောရှုခင်းများကို ခရီးစဉ်တလျှောက်တွင် တွေ့ရသောကြောင့် ပျင်းစရာ အကြောင်းမရှိပါ။ "ဘုရားဖူးရင်း လိပ်ဥတူးရမယ်"ဟု ဖေဖေက ပြော၍ ခရီးစဉ် ဗဟုသုတများကို မှတ်သားရသည်မှာ အကျိုး ရှိလှပေသည်။

"ငါတော့ သိပ်စိတ်ညစ်တာဘဲ။ တခါတခါ ပုန်းယင် နာရီဝက်ကျော်ကျော်ကြာတာ၊ မွန်းနေတာဘဲ"ဟု ပုန်းအောင်းရာမှ ထွက်လာသော သောင်းကြည်မသည် ညည်းညူ၍ပြောသည်။ သူ့တကိုယ်လုံး ချွေးတွေ စို့ရွဲနေသည်။ သူတကာကဲ့သို့လွတ်လွတ်လပ်လပ် မနေရ သောကြောင့် စိတ်ညစ်နေရှာသည်။

"မေမေ ဆူချင် ဆူပေစေ၊ နောက် တဆိပ်ကမ်းဆိုယင် ငါ မပုန်း တော့ဘူး"ဟု သောင်းကြည်မက နှုတ်ခမ်းစူ၍ ပြောပါသည်။

ညောင်ဦး ဆိပ်ကမ်းမှ သင်္ဘောထွက်ခွာသောအခါတွင် သောင်းကြည်မ မရှိတော့။ ပျောက်၍ နေသည်။ လက်မှတ်စစ်တွေလည်း လာခါနီးပြီ။ သောင်းကြည်မ၏ အမေကား သောင်းကြည်မအား လက်မှတ်စစ် မိမည်ကိုရင်း၊ ရေထဲကျမည်ကိုရင်း၊ ဆိပ်ကမ်း၌ ကျန်ရစ်ခဲ့မည်ကိုရင်း အမျိုးမျိုး စိုးရိမ်ပူပန်နေသည်။

ကျွန်မတို့အနီးသို့ လက်မှတ်စစ်များရောက်လာသည်နှင့် တပြိုင်နက် သောင်းကြည်မလည်း ရောက်လာပါသည်။ အားလုံးပင် အံ့သြ ထိတ်လန့်ရပါသည်။ သောင်းကြည်မကဗိုက်နာသောကြောင့် နောက်ဖေး သွားနေကြောင်း၊ ယခုအိမ်သာက ပြန်လာကြောင်း ပြောပြပါသည်။

"ဒီကလေးမက ဘယ်ကလဲ၊ ဘာကြောင့် လက်မှတ် မဝယ်တာလဲ"

လက်မှတ်စစ်က မေးပါသည်။

"ညောင်ဦး ဆိပ်ကမ်းက တက်လာတာပါ၊ သမီးလေးပါ"

သောင်းကြည်မ၏ အမေက မုသားသုံး၍ ဖြေသည်။

"မဟုတ်ဘူး ဦးဦး။ ကျွန်မ ပြည်က စီးလာတာပါ။ သူတို့နဲ့ အတူတူဘဲ"

သောင်းကြည်မကကျွန်မကို လက်ညှိုးညွှန်၍ ပြောပါသည်။ သောင်းကြည်မ၏ အမေကား မျက်စိမျက်နှာ ပျက်သွားသည်။ လက်မှတ်စစ်က သောင်းကြည်မ၏အမေကို ဆူပါသည်။ သောင်းကြည်မ၏ အမေသည် သောင်းကြည်မအတွက် လက်မှတ်ဝယ်ရလေသည်။

သောင်းကြည်မ၏ အမေသည် သောင်းကြည်မကို ဆူလည်းဆူသည်။ ရိုက်လည်း ရိုက်သည်။ သို့သော်သောင်းကြည်မကား မငိုချေ။ တောင်းထဲ၌ ပုန်းအောင်းရသောဒုက္ခမှ လွတ်ကင်းပြီဖြစ်၍ ဝမ်းသာနေသည်။

လွတ်လွတ်လပ်လပ်ခရီးသွားလိုသော သောင်းကြည်မနှင့် ကျွန်မမှာ ကျွန်မတို့၏ အကြံကို လူကြီးများမရိပ်မိသောကြောင့် ကျိတ်၍ ရယ်မိကြလေသတည်း။

ရှမ်းအိုးစည်ဝိုင်း

ပတ်ဗေဗေ့ထုံ ဗေဗေ့ထုံ၊
ရှမ်းရိုးမက အိုးစည်ပုံ။
ကြေးမောင်းသံစုံ မြိုင်မြိုင်တီး၊
လင်းကွင်းသံက ဟီး။

ခေါးလွယ်ကြီးနဲ့ သိုင်းကဟန်၊
ထိုးကွင်းမင်ကြောင်လှန်။
ဟေးဝါးအော်သံ တဝါးဝါး၊
အိုးစည်ဝိုင်းတော်သား။

ကျားကျားယားယားခုန်ပျံကာ၊
ယဉ်ကျေးမှုရိုးရာ။
ညီညီညာညာ ပါဝင်နွှဲ၊
သံချင်းသံပြိုင်ဟဲ။

ရှမ်းတို့အိုးစည်ပွဲ။ ။

မင်း (မန်းတက္ကသိုလ်)

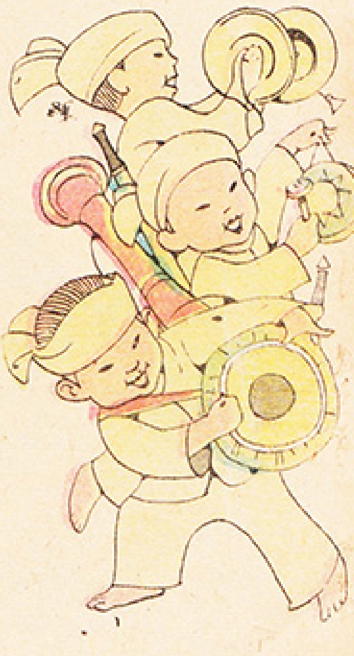

R. 517

ငှက်တော်ပြာ

ငှက်တော်ပြာသည် အသံခပ်မာမာနှင့် ပြတ်တောင်း ပြတ်တောင်း အော်လေ့ရှိသည်။ ကိုယ်အလျား ၂၆ လက်မခန့် ရှိရာ အမြီး တခုတည်းကပင် ၁၈ လက်မခန့် ရှည်သည်။ လည်ကုပ်တွင် အဖြူကွက်ကြီးရှိ၍ ကျောသို့တိုင်အောင် ရောက်ရှိသည်။ အမြီး၏ အဖျားပိုင်းတို့သည် ဖြူဖွေးနေ၍ အဝေးကပင် ထင်ရှားစွာ မြင်နိုင်သည်။ ငှက်တော်ပြာကို ငှက်အောင်မ သို့မဟုတ် ငှက်စပ်ဟုလည်း ခေါ်ကြသည်။ ပျံသန်းသည့်အခါ နိမ့်လိုက် မြင့်လိုက်နှင့် နှေးကွေးစွာ ပျံသန်းတတ်သည်။

မတ်လမှ မေလအထိ ငှက်တော်ပြာကလေးများ ပေါက်ပွားသည်။ အသိုက်ကို သစ်ပင်ငယ်များတွင် သစ်ကိုင်းခြောက်၊ သစ်မြစ်များဖြင့် ပြုလုပ်၍ သစ်ရွက်များဖြင့် ဖုံးကွယ်ထားတတ်သည်။ တမြုံလျှင် ဥသုံးလုံးမှ ခြောက်လုံးအထိ ရှိတတ်သည်။ အရောင်မှာ အနီနု အပြောက် အကျား ကလေးများ ပါရှိသော ပန်းရောင် ဖြော့ဖြော့ ဖြစ်၏။ ဥ၏အရွယ်မှာ ပျမ်းမျှအလျား ၁.၂၆ လက်မ၊ ပြက် ၀.၉၄ ရှိသည်။

အအုပ်အသင်းဖွဲ့၍ သွားလာလေ့ရှိပြီး တနေရာမှ တနေရာသို့ အလွန် မြင့်မားသော ကောင်းကင်ယံမှ ပျံသန်းလေ့ရှိ၏။ ပန်းရုံနှင့် ချုံပုတ်များတွင်လည်း ကျက်စားလေ့ ရှိသည်။ ဥ၊ ငှက်ပေါက်စ၊ ပိုးကောင်မွှားကောင်၊ သစ်သီးသစ်ဥ စသည်တို့ကို စားသည်။

ငှက်တော်ပြာကို မြန်မာနိုင်ငံ ကွင်းပြင်နှင့် တောင်ခြေရှိ တောများတွင် အနှံ့အပြား တွေ့နိုင်သည်။

စိုးမြင့်

၂၅ ပြား

ရန်ကုန်မြို့၊ ၅၂၉-၅၃၁ ကုန်သည်လမ်း စာပေဗိမာန်အုပ်ချုပ်ရေးအဖွဲ့၊ အုပ်ချုပ်ရေးမှူး ဦးထင်ကြီးက ကင်းလွတ်ခွင့် အမှတ် ၀၁၂၀၈ အရ တာဝန်ခံ ထုတ်ဝေ၍၊ ရန်ကုန်မြို့၊ ၃၆၁ ပြည်လမ်း၊ စာပေဗိမာန် ပုံနှိပ်တိုက် (မှတ်ပုံတင်အမှတ် ၀၀၃၂)တွင် ဦးကျော်အုံးက ရိုက်နှိပ်သည်။

Read more Shwe Thway Journals at

➜ Click below link ➜

https://www.facebook.com/shwethwayjournal/